Ч. 59 Четвер 28 (15) марта 1907 Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвих соймів. — Вісти з Угорщини. — Розрухи в Румунії. — Російска дума. — З полудневої Америки.

З Праги доносять: Під проводом краєвого маршалка кн. Лобковица відбула ся в Празї збори предсїдателів клюбів ческого сойму для уложеня дальшої проґрами праць. Ухвалено полагодити лише найважнїйші справи з огляду на то, що вже в середу має бути закрита сесия. З причини протесту молодочехів закон о виборчім примусї не прийде під наради. — Сойм горішно австрийский і стирийский закрито в суботу.

В Будапештї відбули ся передвчера збори за почином сторонництва незалежности, на котрих ухвалено резолюциї з жаданем заведеня самостійного митового обшару від р. 1907 і утвореня окремого державного банку угорского від р. 1910. Подібні резолюциї ухвалено на зборах в кількох провінциональних містах. — В будапештеньскій радї міскій поставлено вчера внесене, висказуюче протесть против розрухів і грабежий в Румунії. — Кількох властителів більшої посїлости в околици Митровиці, в Славонії, постановило супротив аґітациї социялістів утворити орґанїзацию для охорони інтересів тих властителів. Деякі постановили приймити до робіт польних хіньских робітників. В селї Кузмин прийшло до борби межи селянами а жандармами. Кілька осіб арештовано. — Президент кабінету ґр. Векерлє відвідав вчера міністра Кошута, котрого здоровлє значно поправило ся. Відбула ся між обома кількогодинна конференция в справі угоди.

З Румунії надходять все ще вісти про грізні розрухи селян. На місцевість Петрешті, як доносять з Букарешту, напало 2000 селян, котрі йшли під проводом трех студентів, несучи червону хоругов і зрабували цїлу місцевість. В инших місцях прийшло до правдивих борб між войском а селянами. В Туру Маджоро підчас борби погибло 7 селян, а 62 єсть ранених. Погибло також 7 вояків. — Черновецка Allg. Ztg. доносить з Ґалача: В ночи кілька тисяч селян, до котрих прилучили ся портові робітники, напало на місто. Коло рогачки була лише слаба варта, котру селяни змели і вдерли ся на передмістє, на котрім почали рабувати і руйнувати доми. По хвили прибігли три батальони піхоти з полковником на чолї. Полковник візвав селян три рази до уступленя, а коли селяни не послухали, велїв дати огня. Селян відперто, але відтак коли они одержали підкріпленя, напали на ново три рази на войско. Остаточно візвано артилерию і селян відперто. Погибло їх 60, а около 300 має бути ранених. — Розійшла ся вість, що кільканайцять тисячна товпа селян іде на Букарешт. В Букарешті єсть 16.000 войска. Крім того єсть там артилерия. — Правительство робить, що може, щоби заворушеня усмирити. В Ясах і околици стоїть 12.000 войска. Головної дороги до міста стереже артилерия. Кажуть, що в околици Яс зібрало ся 45.000 селян готових кождої хвилї нападати на двори. В місцевости Роман заведено стан облоги. В Станештїє селяни оголосили селяньску републику і утворили своє правительство. На Волощинї рух звертає ся головно против бояр. Войско в многих случаях відказує своїм командантам послуху. — Правительство видало до людности манїфест, в котрім заповідає заснованє рільничого банку в цїли закупна і винайму селянам державної землї і знесенє кількох податків. — До болгарских надграничних місточок прибуває богато румуньских збігцїв, котрих мешканцї дуже радо принимають. Впрочім само правительство поручило властям, щоби не ставляло нїяких перепон навіть і утїкаючим жидам, що-до котрих суть в Болгариї деякі еміґрацийні обмеженя. На румуньскім березї видко кілька сіл в огни.

---

46)

Пан Лєкок.

З француского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

Припустім, що зловлено якогось одного з ватаги; він почуває ся до розбишацкої чести і не хоче видати своїх спільників. Щож робити? Чи пристати на то, щоби лиш він один ставав перед судом і був засуджений? О нї! Тодї лїпше підсувають єму нїби случайно пильник в руку, котрим він може перепилувати залїзні крати, або який шнур щоби на нїм спустив ся на долину. Він виломить ся і втїкає; але він як той маєвий хрущ, котрому привяжуть ниточку до ноги: кількох зручних аґентів іде слїдом за ним і підглядають єго. В хвили, коли він перед своїми товаришами хвалить ся своєю зручностию і своїм щастєм, спадає лапка на цїле товариство.

Судия Зеґміллєр знав то все та й ще більше; на предлогу Лєкока підняв ся він на постели і сказав:

— Чи ви здурїли?

— Менї здає ся, що нї, пане судиє.

— Дати арештантови втечи!

— А так — відповів Лєкок холодно — така моя гадка.

— Досить! — перебив єму Зеґміллєр. — Не хочу о тій історії нїчого більше й чути. Менї здає ся, що я вам заказав заєдно менї то пригадувати.

Молодий полїцист з уданою скромностию спустив голову в долину. Але з під ока дивив ся на судию і добачив дуже добре єго неспокій. Можу спокійно мовчати — подумав він собі — він сам від себе на то зверне.

І Зеґміллєр дійстно звернув на то. Насамперед звідував ся загально, що Лєкок думає робити, а відтак сказав єму, що не може більше нїчого зробити як лиш мовчки дати на то своє призволенє. Але Лєкок вияснив єму, що не може сам на власну руку нїчого робити, що на префектурі не дали би єму на то нїколи призволеня, противно підозрівали би єго, що то він видумав цїлу тоту якусь байку о якімсь перебранім знатнім панї, щоби авансувати. Отже то таки не позістало без успіху, що Май кинув підозрінє на Лєкока.

— Там до чорта! — відозвав ся на то Зеґміллєр — а щож тодї о менї говорять?

Хитрий полїцист нїби заклопотаний думав над тим, як би то відповісти; наконець сказав:

— Ну, сказавши отверто, пане судиє, говорять, що ви дали ся менї так обмотати, що навіть не розслїдили як слїд моїх доказів.

— Коротко сказавши — сказав Зеґміллєр на то почервонївши як бурак, — гадають що я ваш придворний блазен і — дурак!

І єму прийшли на гадку деякі замітки та усьміхнені міни єго товаришів. То рішило єго постанову і він відозвав ся:

— Ну, то добре, буду вам помагати, пане Лєкок. Встану зараз і піду з вами до судової палати і поговорю об тім з ґенеральним прокуратором.

Лєкок аж не знав, що собі робити з радости; такої помочи він не сподївав ся і від сеї хвилї був би за Зеґміллєра й в огонь пішов.

Але судия знов призадумав ся і став спокійний.

— Припускаю — звернув ся він до Лєкока, — що ви вже уложили собі плян кампанії, щоби обжалований не пізнав, що то власти самі помагають єму втїкати.

— Признаю ся отверто, пане судиє, що я анї на хвильку о тім не подумав. Та й на що впрочім? Чоловік той знає дуже добре, як дуже єго стережуть і длятого буде він сам стеречи ся. Зміркував би він прецї, що то моя рука в тім і став би ся недовірчивим. Найлїпше і найпевнїйше буде лишити єму двері отвором.

— Може й правду кажете.

— Лиш одну міру осторожности уважаю за конечну; без неї не можна й подумати о якімсь успіхї...

Молодий полїцист думав над тим як би то сказати. Зеґміллєр хотїв єму помочи і сказав ввічливо:

— Говоріть же, які то міри осторожности?

— Були би такі, пане судиє, щоби ви видали приказ відставити того Мая до якоїсь иншої вязницї. До якоїсь — зовсїм після вашого вибору.

— А тож длячого?

— Бо я хотїв би, щоби Май через тих кілька днїв перед своєю втечею не мав зовсїм нїякої можности подавати вістий поза мури вязницї і порозумівати ся зі своїм спільником.

Для Зеґміллєра була то велика несподїванка.

З Петербурга доносять, що на конференциї представителів сторонництва кадетів зі Столипином і членами єго кабінету уложено такі точки: 1) кадети зривають відкрито всяку звязь з лївицею і займають в Думі становище виключно центральне; 2) кадети відступають від своєї аґрарної проґрами і стають в тій справі на становищи жовтнївців, 3) здержують ся поки що від жаданя рівноправности народів і 4) підпирають заграничну позичку. В заміну за те Столипин обіцює сейчас леґалїзувати партию кадетів, віддати їх кандидатам теки мінїстрів рільництва, просьвіти, торговлї і судівництва в своїм кабінетї, оголосити частинну амнестию і знести доразові суди. В новім кабінетї Столипина має ґр. Вітте обняти теку мінїстра скарбу. Вітте був тим, котрий найбільше причинив ся до заключеня тої угоди, котра викличе в партиї кадетів роздор, бо єї меншість з Милюковим на чолї не годить ся на такий договор з правительством.

З Манаґуи доносять до Нового Йорку, що сполучені армії ворохобників з Нікараґуи і Гондурас побили коло Мараіти армію президента републики Гондурас, ґенерала Бонілї, по 10 дневній завзятій борбі. Мінїстер війни з Гондурас, ґенерал Сотера Барагона, тяжко ранений, дістав ся до неволї разом з многими иншими полонниками.

Новинки.

Львів, дня 27-го марта 1907

— Іменованя. П. Мінїстер просьвіти іменував заступника учителя гр. каг. релїґії в ґімназиї в Ярославі, о. Ем. Погорецкого, дїйстним учителем релїґії в тій-же ґімназиї. — Комісарями для надзору кітлів парових іменовані: в повітах грибівскім, лиманівскім і новосанчівскім ад'юнкт будівництва Ів. Батицкий в Новім Санчи; в повітах старо-самбірскім і турчаньскім ад'юнкт будівництва Адольф Шнайдер в Самборі; а в повітах кольбушівскім і тарнобжескім ад'юнкт будівництва Кар. Швед в Ряшеві.

— Руске епископство в Америцї. Радістною звісткою дїлимо ся нинї з нашими Вп. читателями, що Апостольска Столиця в Римі іменувала для Русинів в Америцї, именно же в Сполучених Державах, епископа і що тим новоіменованим епископом єсть о. Стефан Сотер Ортиньский ЧСВВ. На руки Протоїгумена Чина сьв. Вас. Вел. о. Платона Філяса наспіло повідомлене о тім, а рівночасно доручено Протоїгуменови дві буллї, з котрих одна говорить о самім іменованю о. Ортиньского епископом, даючи єму титул епископа Давлїйского (столиця епископства в давній Ахаї в Греції), а друга віддає новоіменованому епископови в духовну опіку Русинів-католиків в Сполучених державах.

Новоіменований епископ родив ся дня 29-го сїчня 1866 р. в Ортиничах. До ґімназиї учащав в Дрогобичи, відзначаючи ся надзвичайним талантом в науках. В роцї 1884 вступив до чина Василияньского, в котрім зложив обіти в роцї 1885, а професию в р. 1889. Сьвяченя єрейскі одержав в р. 1891. Теольоґічні студиї скінчив зі степенем доктора фільософії і теольоґії, не уживаючи однак сего титулу, доки перебував в чинї, подібно як не уживають єго і инші Василияни, котрі той титул одержали. По висьвяченю учив фільософії в монастири Лаврівскім, опісля працював два роки при церкві оо. Василиян у Львові, відтак був ігуменом в мон. оо. Василиян в Михайлівцї. Суспільність руска в цїлім краю знає номіната з єго місий і реколекций, а хто мав нагоду чути єго проповіди, той лиш зрадїє, що так знаменитий проповідник іменований епископом. Крім того відзначає ся новоіменований епископ великою енерґією і трудолюбивостю а такого чоловіка як-раз потребує рускокатолицка церков в Америцї.

— Дрібні вісти. Членів „Взаїмної помочи учительскої" в Підгайцях повідомляє ся, що бібліотека того-ж товариства містить ся в рускім касинї „Родина". Книжки можна вижичати що недїлї між 11 а 1 годиною в полудне. — Мінїстерство торговлї видасть небавом телеграмові блянкети по цїнї 50 сот. за примірник, котрого можна буде ужити на висилку телеграми з 10 словами. За дальші слова треба буде доліплювати почтові марки. — Постановою мінїстерства торговлї порішено, що друкарскі клїші можна від тепер висилати яко „товарові прібки". — В палатї польского архиепископа у Львові помер вчера по полудни нагло емеритований лїсничий Ів. Роґош лїт 65, котрий прийшов був відобрати свою пенсию. Причиною смерти був удар серця. — В цукорни Сочка при площи Марийскій вкрадено вчера п. Витовтови Лїнгардови зимове пальто вартости 120 корон. — Анна Тихиляк, жінка дорожкаря впала вчера до отвертого каналу реальности при ул. Мартина ч. 3 так нещасливо, що повисла на кратї і внаслїдок того розпорола собі черево. Тяжко зраненій подала першу поміч поготівля ратункова і полишила єї під домашним доглядом. — Максима Гвоздія, котрого в процесї о убийство трох людий у Вибранівцї суд присяжних увільнив від вини і кари а котрого з причини спротиву прокураториї задержано у вязници, випущено тепер на волю. — В Станиславові арештовано якогось Мечислава Кучмаєвского, підозріного о шпиґуньство. Арештований каже, що єсть родом з Сучави. Під підшивкою єго сурдута знайдено укриті записки і пляни деяких австрийских крiпостий.

— Українська мова в российских ґімназиях. Як доносять „Біржев. Ведомості" розіслало российске мінїстерство просьвіти окружник до попечителів (кураторів) округів наукових, в котрім призволило на жаданє родичів учеників завести курс української мови в державних ґімназиях.

— Смерть під колесами льокомотиви. На двірци на Підзамчу стала ся вчера знов страшна пригода, котрої жертвою став ся начальник маґазину зелїзничого, Йосиф Прохаска, лїт 44, чоловік женатий і батько четверо дїтий. Прохаска скінчивши урядоване в бюрі маґазиновім, вийшов по осьмій годинї з будинку і мав піти до свого помешканя в будинку зелїзничім, віддаленім на яких тисяч кроків. Вийшовши з бюра, поучав ще пересувачів, де і кілько возів мають пересунути на другий день, а дійшовши наконець до стацийного перону, задержав ся там і придивляв ся там роботї робітників занятих при наборі. Видко, що вся єго увага була звернена на ту роботу, бо не чув, як машина, що пересувала ваґони товарові, дала три рази сиґнал. Плуг перед машиною вдарив Прохаску, котрий — як розповідають наочні сьвідки — обкрутив ся на місци мов веретено і впав, так, що робітники, котрі дивили ся з боку, гадали, що плуг кинув ним поза колїю. Мимо того перепуджені наробили такого крику, що начальник стациї вибіг з двірця, а машинїст, котрий їхав дуже поволи, здержав зараз льокомотиву, так, що она уїхала ще ледви 10 до 12 кроків. На нещастє було вже запізно, бо колеса льокомотиви перейшли по нїм і розтяли тїло в поясї на половину. Зпід коліс видобуто тїло так порозриване, що внутрености треба було збирати між шинами, а кілька кроків довга смуга крови показувала, куди сунуло ся тїло нещасливого.

На місци пригоди явила ся зараз комісия зелїзнича, зложена з начальника стациї інспектора п. Суппера, урядника руху Т. Шотарского і лїкаря зелїзничого др. Грацки, котра приказала зложити тїло в однім із стоячих побіч ваґонів товарових аж до часу коли явила ся комісия поліцийна, котра приказала відвезти до трупарнї. Родина нещасливого аж до пізна

— Отже ви гадаєте, що в слїдчій вязници єго зле пильнують?

— О, того я не кажу! Я навіть переконаний, що від часу тої події з карточкою, директор подвоїв свою чуйність. Але щоби не говорити богато, той загадочний убийник має в слїдчій вязници свої звязи, на то мали ми неоспоримий доказ; а крім того...

— А крім того? — спитав судия, коли Лєкокови тут урвало ся.

— Бо то бачите, пане судиє, хочу бути зовсім отвертим з вами: Менї здає ся, що Жевроль занадто позваляє собі в слїдчій вязници; він там зовсім так як би у себе дома; приходить і виходить, то лїзе на гору, то злазить на долину, входить і виходить, а нікому навіть на гадку не прийде спитати єго, що він тут робить і чого шукає. Може директорови, впрочім дуже честному чоловікови малювати й самого найстаршого чорта. Я — я таки недовіряю Жевролеви.

— Ого, пане Лєкок!

— Ну, я знаю, що то за сьміле кидане підозріня, але ніхто не може нїчого вдіяти против своїх чувств, а Жевроль непокоїть мене. Чи знав обжалований чи не знав він, що я підглядаю єго із стелї і що я переловив карточку писану до него? Здає ся, що знав; з послїдної події виходить то ясно!

— Така й моя гадка.

— Як же він то довідав ся? Прецї сам із себе не вгадав! Від осьми днів ломив я собі голову, щоби знайти якусь відповідь на то питанє. Все стане ясно, коли Жевроль при тім!

Зеґміллєр аж поблїд із злости на саму гадку о тім, що так може бути.

— Ах, як би я міг тому повірити! — сказав він — як я був певний того! Чи маєте на то який доказ? Суть які познаки того?

Молодий полїцист покивав на то головою і сказав:

— А хоч би я мав й повну пригорщ доказів, то ще не знаю, чи міг би я з ними виступити. Чи не замкнув би я собі тим всю дальшу кариєру? Коли хочу в своїм званю до чогось довести, то мушу бути приготовлений на зовсїм иншу зраду... Та й прошу зважати, пане судиє, що зовсїм не тикаю чести Жевроля. За стотисяч франків, готовими на стіл, не випустив би він арештанта. Але він готов би десять обжалованих не поставити перед суд, як би лиш міг зробити менї тим збитка.

— Ну, досить того — сказав Зеґміллєр до Лєкока. — Зайдіть тепер на хвильку до сальону, щоби я міг убрати ся. Кажу привести дорожку, бо мушу спішити ся, коли ще нинї маю поговорити з ґенеральним прокуратором.

За кілька хвиль опісля, хотїли они оба сїдати на дорожку, коли увійшов якийсь порядно убраний слуга і приступив борзо до судиї.

— Ах, то ви, Жане. Як має ся ваш пан?

— З кождим днем щораз лїпше! Я мав спитати, як пан судия мають ся і як стоїть справа?

— Все ще так, як то я в послїднім моїм листї доносив. Поздоровіть від мене вашого пана і скажіть єму, що я вже здоров.

Слуга поклонив ся, Лєкок сїв побіч судиї і віз покотив ся.

— То був льокай від пана д'Ескорваль — запримітив Зеґміллєр.

— Того судиї, що...

— А так; він присилає до мене, що другий або що третий день звідати ся, як далеко ми зайшли з нашим загадочним Маєм.

— То пан д'Ескорваль займає ся сею справою?

— Ще й як! Та й розумію то, длячого, бо він прецї розпочав був слїдство. Може єму жаль того, що він мусїв здати слїдство на мене. Ну, я би тепер не знати що дав за то, коби він був на моїм місци.

Не такої гадки був Лєкок. Добре робив, коли тїшив ся, що пан Зеґміллєр став слїдчим судиєю, бо той розвинув горячкову діяльність. Ще того самого дня перед полуднем одобрено плян Лєкока в порозуміню з ґенеральним прокуратором; застережено собі лиш постанови що до подрібностий.

Вже по полудни випущено вдовицю Шіпен поки що на волю. Полїтом не треба було журити ся; єго злодійска істория була вже перед судом, а той, чого Полїт зовсїм не сподївав ся, засудив єго на тринайцять місяцїв вязницї.

(Дальше буде).

в ночи не знала, що не стало вже того, котрий єї живив. Вдовицею і сиротами заняв ся п. Супер і єго родина. Всї, що були сьвідками сеї нещасливої пригоди, годять ся в тім, що нещастє стало ся анї не з вини машинїста, котрий вів машину, що пересував вози, анї не з безпосередної вини самого убитого, котрий від чотирох лїт був начальником маґазинів на Підзамчу, знав докладно положенє і самого двірця і всїх колїй на нїм та був чоловіком тверезим і дуже совістним у виконуваню своїх обовязків. Лиш утома від надмірної працї мусїла стати ся причиною нещастя.

— **З руского тов-а педаґоґічного.** Комітет будови бурси нашого тов-а заявляє отсим уже в четверте, що в справі скриптів довжних і заяв не висилав зі Львова на провінцию нїкого. На провінциї маємо упрошених лише місцевих поважних членів (члениць) нашого товариства, що нам сю моральну прислугу роблять. У Львові, і то лише у Львові, був нашим посередником через кілька днів п. Михайло Недїльский, але що той був приневолений в початках марта перейти ненадійно до иншого занятя на провінцию, тож ми по сім анї у Львові анї на провінциї анї єго анї нїкого иншого своїм посередником не мали. З огляду на се, що в поспіху перед виїздом не подав нам наш львівский посередник, Михайло Недїльский, точного спису усїх, що зложили на єго руки заяви, взглядно перші рати, просимо інтересованих, канцелярий тов-а (ул. Сикстуска ч. 47) докладні дані подати для провіреня їх в наших касових книгах. Наколи єще що не втягнене, то по провіреню буде затягненє і почислене.

— **Катастрофа на зелїзници,** але сим разом стала ся вже не у нас, лиш на двірци товаровім Каров під Берлином. З насипу високого на 21 метрів скотила ся льокомотива поїзду, що був в руху і потягнула за собою кільканайцять ваґонів з набором дерева, коний і рогатої худоби. Машинїста і топника роздушило а пара яка добувала ся з кітла ще й розварила тїло. З 40 коний які знаходили ся в розбитих ваґонах 20 згинуло на місци а прочі страшно покалїчені мусїли жандарми добити. Гора з останків розбитих возів і кіньских трупів була так висока, що кількасот людий мусїло два днї і дві ночи працювати, заким добули тїла погибших машинїста і топника.

— **Страшна пригода в театрі.** З Одеси доносять: Підчас представленя на добродійну цїль сценїчної картини „Пласточки снїгу“ в сали готелю Петербурского заняли ся нагло на одній дитинї кусники вати, що мали представляти пласточки снїгу. В одній хвили сцена перемінила ся в море огню. Серед публики настав переполох. Розіграли ся страшні сцени. Кількадесять дїтий, що брали участь в представленю, почали страшно кричати. Старші особи потратили голови. Від вати заняло ся на дїтях одінє і заки наспіла поміч, девятеро дїтий згоріло на смерть, а десятеро потерпїло тяжкі попареня. Кілька материй з розпуки збожеволїло.

— **Самоубийство.** Вчера около першої години по полудни відобрала собі житє вистрілом з револьвера в кухни власного помешканя при ул. Ґоломба ч. 3, Софія Флюнт, лїт 31, жена секретаря дирекциї скарбу. Куля вимірена просто в серце зробила смерть на місци. Причиною самоубийства була недуга ума, котра мимо печаливости родини і лїкарів прибирала щораз грізнїйші розміри.

Телеґрами.

Відень 27 марта. Страйк кравчинь закінчив ся.

Чернівцї 27 марта. Майже всї румуньскі втїкачі вернули до Бурдужені. Румуньскі власти пограничні приймають втїкачів ввічливо. В Бурдужені жителї вже успокоїли ся.

Букарешт 27 марта. (Рум. Аґ.) На Молдаві вертає спокій. Характеристичним єсть, що мимо того що на Молдаві заколот був загальний і положенє селян єсть дуже тяжке, не було там анї одного случаю убийства. На Волощинї, іменно в полудневій єї части прийшло до поважних розрухів. В многих місцевостях прийшло до бійки з войском, при чім згинуло кілька осіб.

Букарешт 27 марта. В палатї послів відчитав президент мінїстрів Штурдза королївский декрет в справі утвореня нового кабінету і апелював в горячих словах до консервативної партиї, щоби підпирала лїберальне правительство в теперішнім труднім положеню. Бувші мінїстри Йонеску і Ляговарий та бувший президент мінїстрів Карп обіцяли підпирати правительство. Президент кабінету подякував їм і устиснув руку. Сцену ту повитано грімкими оплесками а з ґалериї окликами „Славно!“ — Мінїстри предложили відтак проєкти законів в справі знесеня такси що до обезпеченя від убожества, в справі ревізиї законів податкових і инші проєкти. Всї предложеня правительства ухвалила палата однодушно в першім читаню.

Льондон 27 марта. До Daily Mail доносять з Теґерану, що в місцевости Сабзавар убито якогось росийского підданого. До місцевости тої, в котрій вибухли антиросийскі розрухи, вислав консулят росийский урядника і відділ козаків. Власти перскі старають ся здушити розрухи.

Париж 27 марта. Ґен. Ліянтей одержав порученє, щоби доконав окупациї Уджди в Мароккy, при помочи достаточної збройної сили так, щоби не допустити до нїяких атаків. День, в котрім хоче виконати ту операцию, полишено єго рішеню.

Льондон 27 марта. Бюро Райтера довідує ся з компетентного жерела, що вість о зірваню переговорів межи Анґлїєю а Росиєю єсть неправдива. Підписанє договору наступить в найблизшім часї.

Будапешт 27 марта. Полїция арештувала ватагу злодіїв, зложену з 10 членів, котра в послїдних часах крала на стациях товарових зелїзниць державних вуголь, муку і т. п.

Софія 27 марта. Надзвичайну сесию собраня закрито з припорученя князя. Президент мінїстрів відчитав письмо князя, в котрім він висказує подяку за відвагу і патриотизм оказані ухваленєм законних зарядженЬ, конечних в виду трудної ситуациї по траґічній смерти Петкова.

Петербург 27 марта. Предсїдателем центрального комітету кадетів вибрано Мілюкова, єго заступником кн. Димитрия Шаховского. До президиї парляментарної фракциї кадетів вибрано Набокова.

Льозанна 27 марта. Унїя робітнича постановила проклямувати ґенеральний страйк. Правительство покличе 4 баталїони.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 26 марта: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·35 до 8·45; жито 6·35 до 6·45; овес 8·50 до 8·70; **ячмінь пашний** 7·30 до 7·50; **ячмінь броварний** 7·60 до 8·20; **ріпак** —·— до —·—; **льнянка** —— до —·—; **горох до вареня** 9·— до 10·—; **вика** 6·50 до 6·75; **бобик** 6·70 до 6·90; **гречка** —— до —·—; **кукурудза стара** —·— до —·—; **хміль за 56 кільо** —·— до —·—; **конюшина червона** 60·— до 70·—; **конюшина біла** 25·— до 40·—; **конюшина шведска** 60·— до 70·—; **тимотка** 30·— до 35·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).